

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας

ᾠχος δ'

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ
φωνῇ· Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα
ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ
βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς
βασιλεύσω σὺν σοι· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα
καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον,
προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς
πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ᾠχος δ' Δι

Ἡ α μνας σου Ι η σου κρα ζει με
γα λη τη φωνη σε νυμ φι ε μου πο θω
και σε ζη του σα α θλω και συ σταυ ρουμαι
και συν θα πτομαι τω βα πτι σμω ω σου
και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ σω συν
σοι και θνη σκω υ περ σου ι να και ζη σω εν

σοι ⁶ αλλως θυ σι αν α μω μον προσ δε ε
 χου ⁺ την με τα πο θυ τυ θει σαν σοι ⁶ αυ
 της πρε σβει αις ως ε λε η μων ^{ζ'} σω σον
 τας ψυ χας η μω ω ν ⁶

Δόξα...

Ἐπερον Ἀπολυτικιον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τῷ θείῳ ἔρωτι, Λαμπρῶς ἀθλήσασα, εἰς
οσμὴν ἔδραμες, Χριστοῦ πανεύφημε, οἷα νεᾶνις
παγκαλῆς, καὶ Μάρτυς πεποικιλμένη, ὅθεν
εἰσελήλυθας, εἰς παστάδα οὐράνιον, κόσμῳ
διανέμουςα, ἱαμάτων χαρίσματα, καὶ σῶζουσα
τοὺς σοὶ ἐκβοῶντας, χαίροις θεόφρον Εὐφημία.

Ἦχος Γα

Τῷ θείῳ ἔρωτι, Λαμπρῶς ἀθλήσασα, εἰς
οσμὴν ἔδραμες, Χριστοῦ πανεύφημε, οἷα νεᾶνις
παγκαλῆς, καὶ Μάρτυς πεποικιλμένη, ὅθεν
εἰσελήλυθας, εἰς παστάδα οὐράνιον, κόσμῳ
διανέμουςα, ἱαμάτων χαρίσματα, καὶ σῶζουσα
τοὺς σοὶ ἐκβοῶντας, χαίροις θεόφρον Εὐφημία.

16-09- ΟΡΘΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ ἈΓΙΑΣ ΕΥΦΗΜΙΑΣ

μα α των χα ρι ι σ μα α α τα και σω ζ ου
σα τους σοι οι εκ βο ω ν τας χ αι αι αι ροις θ ε
ο φ ρ ο ν Ε ευ φ η μι α

Καὶ νῦν...

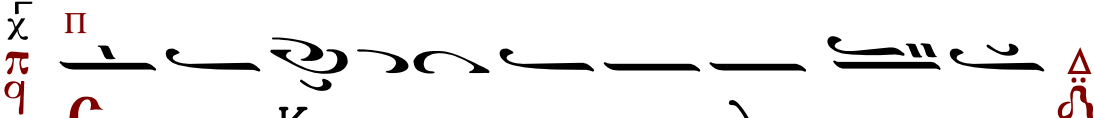
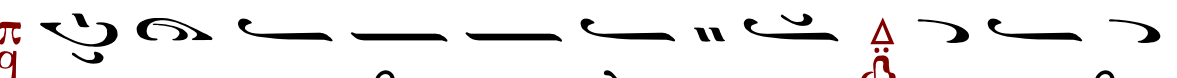
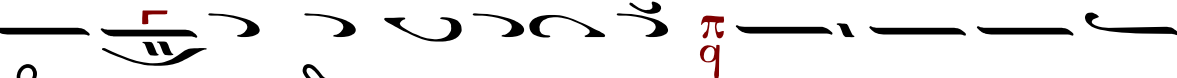
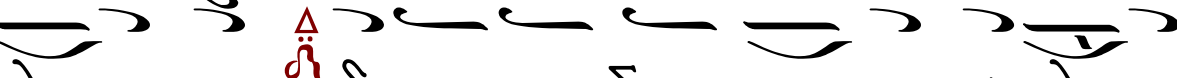
Τῆς Ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α΄

Γῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πά

$\frac{7}{\pi q}$ Π **Γ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου Δ
 και ευ λο γη σον Δ την κλη ρο νο μι αν σου
 $\frac{\pi}{q}$ νι κας τοις βα σι λε ευ σι Δ κα τα βαρ
 βα α ρων δω ρου με νος $\frac{\pi}{q}$ και το σον φυ
 λα ατ των Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
 τε ευ μα α α α $\frac{\pi}{q}$

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν

Κάθισμα τῆς Ἀγίας

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Τῆς Ἑορτῆς**

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν

Κάθισμα τῆς Ἀγίας

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Οἱ ἀγῶνές σου Σεμνὴ καὶ ὁ στέφανος, οἱ ἰδρωτές σου ἀγνὴ καὶ τὰ θαύματα, τοῦ διαβόλου ἥσχυναν τὰ τρόπαια· Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, ἐκ καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάστιγας

οὐ θανατον, δι' αὐτὸν ἐπτοήθης· ἀλλ' ἀνετέθης ὅλη τῷ Θεῷ, τῆς εὐσεβείας φοροῦσα τὸν στέφανον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἐν παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ κρανίῳ πάλαι ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἰασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν. Δόξα τῇ θείᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Κανὼν. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ' αὐτὸς Γα.

σταυρον χα ρα ζας Μω σης επ ευ θει
 ας ραβδω την Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ι
 σρα ηλ πε ζευ σαν τι την δε ε πι στρε πτι
 κως Φα ρα ω τοις αρ μα σι κρο τη σας η νω σεν
 επ ευ ρους δι α γρα ψας το α η τ τη τον
 ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε
 ω η μων ο τι δε δο ζα σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου
 πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηγε, τῶν ἱερῶν
 μεσούμενος, Σταυρῷ δὲ σχηματισθείς,
 τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἡγειρε, τὸ
 κράτος διολέσας, Ἀμαλήκ τοῦ πανώλους· διὸ
 Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἦτον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν
 του πα θους εν ε αυ τω προ ε φη νε των ι
 ε ρων με σου με νος Ἦ Σταυ ρω δε σχη μα τι
 σθεις τε τα με ναις τρο παι ον πα λα μαις η γει ρε
 Ἦ το κρα τος δι ο λε σα ας Α μα ληκ του πα
 νω ω λους δι ο Χρι στω α σω μεν Ἦ τω Θε
 ω η μων ο τι δε δο ξα σται Ἦ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος,
 φθοροποιῷ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δῆγματος·
 καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν
 συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν
 τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ
 ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἦ Ἀ νε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης

α κος φθο ρο ποι ου λυ τη ρι ον και ι ο
 βο λου δη γ μα τος και ζυ λω τυ υ πω Σταυ
 ρου τον προς γην συ ρο με νον ο φιν προ σε δη
 σεν εγ καρ σι ον εν του τω ω θρι αμ βευ σας
 το πη η μα δι ο Χρι στω α σω μεν τω
 Θε ω η μων ο τι δε δο ζα σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ
 τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ Βασιλεῖ
 θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη
 φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ· καὶ πίστις
 ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ
 ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὑ πε δει ξεν ου ρα νος του Σταυ ρου
 το τρο παι ον τω ευ σε βει ας κρα το ρι και Βα

σι λει θε ο φρο νι ^γ _α εχ θρων εν ω δυ σμε νων
^Δ ₉ κα τε βλη θη φρυ αγμα α πα τη α νε τρα
 πη δε ^γ _α και πι στις ε φη πλω θη η γης τοις πε
 ρα σι θει ει α δι ο Χρι στω α σω μεν ^γ _α
 τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται ^γ _α

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας
Ὡδὴ α' Ὡχος πλ. δ'
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλκει πρὸς ὑμνωδίαν, τῶν ὑπερκοσμίων τὰ συστήματα, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, ἡ πανεύφημος Κόρη τοῖς θαύμασιν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γένος ὑπεριδοῦσα, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πλούτου περιφάνειαν, ἡ σεπτὴ Εὐφημία, ἀντὶ πάντων Χριστὸν ἐπεκτέσατο.

Δόξα...

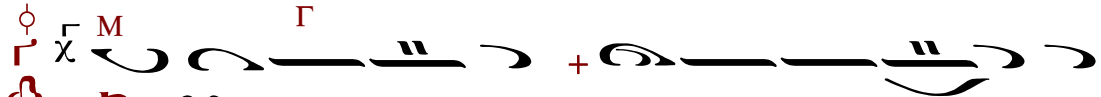
Κάλλος ἐπιθυμήσας, τῆς ὠραιότητας σου πανεύφημε, ὁ Δεσπότης καρδίας, οὐρανίων θαλάμων ἡξίωσεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἶδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

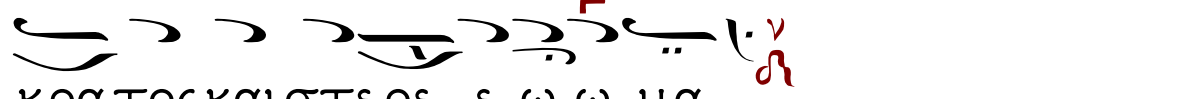
ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

 Παβδοςεις τυπον του μυστηριου πα

 ρα λαμβανεται τω βλαστω γαρ προ

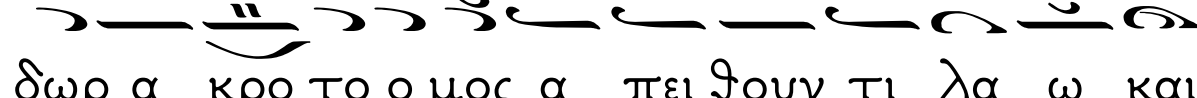
 κρι ι ι νει τον ι ερεα τη

 στει ρευου ση δε πρωην Εκκλησια

 νυν εζηνηθη σε ζυυλον Σταυρου εις

 κρατος και στερεωωμα

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ἐπαφῆκε ραπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος,
 ἀπειθοῦντι λαῶ, καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς
 θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον, ἧς
 ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

 Ὡς ε πα φη κε ρα πι ζο με νη υ

 δωρ α κρο το ο μο ς α πει θουν τι λα ω και

σκληροκαρδίω^ν της θεοκλητουε
 δηλουεκκλησιας τομυστηριον^α της
 οσταυρος τοκρατοςκαιστερεεωωμα^ν

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλευρᾷς ἀχράντου λόγχη τρωθείσης, ὕδωρ
 σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ
 ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς
 καύχημα, καὶ Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

^νΠλευραςαχραντουλογχητρωθεισης
 υδωρσυναιμαατι^αεξεβληθηεγκαινι
 ζονδιαθηκην^νκαιρυπτικοναμαρ
 τιαςτωνπιστωνγαρΣταυροςκαυχημα
^ακαιΒασιλεωνκρατοςκαιστερεεωω
 μα^ν

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας
Ὡδὴ γ' ᾠχος πλ. δ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡφθης ἐπὶ βήματος, ἄρρενωπὸν ψυχὴν
φέρουσα, καὶ τὸν ἐχθρόν, ἀνδρικοῖς ἐν ἄθλοις,
ἐτροπώσω Πανεύφημε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου, οὐδὲ ῥυτίς ψυχῆς
πέφυκε· καὶ σὲ Χριστός, νύμφην ἀκηράτοις, ἐν
νυμφῶσι προσήκατο.

Δόξα...

Ἰασαι πανεύφημε, τοὺς τῆς ἐμῆς ψυχῆς
μώλωπας, Μάρτυς Χριστοῦ, θραῦσον σαῖς
πρεσβείαις, τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ
σκέπην ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν,
ἀσιγήτως Θεόνυμφε.

Κάθισμα Ὁχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῶν αἱμάτων σου ρείθροις Μάρτυς Χριστοῦ, ποντισμὸν ἀσεβείας διηνεκῶς, ἐργάζῃ πανεύφημε· ἐπομβρίαις δὲ χάριτος, λογικὰς ἀρούρας, ἀρδεύουσα πάνσεμνε, ἐν αὐταῖς αὐξάνεις, τὸν στάχυν τῆς πίστεως· ὅθεν παραδόξως μετὰ θάνατον ὤφθης, νεφέλῃ πηγάζουσα, τῆς ζωῆς τὸ μαρτύριον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀνείλετο ἐν σπουδῇ, χαρᾶς τε ἐμπίπλησιν, οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τεμένη θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν Πνεύματι, καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασίλεια, ἥ σεπτὴ Ἑλένη, τῷ υἱῷ ἐκβοῶσα· Ὑφάπλωσον Δέσποτα, τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου καὶ νίκας σοφέ, καὶ τὰ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Κοντάκιον ᾠχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἡγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἀγιάζεις, ταῖς τῶν θαυμάτων βλύσεσι Πανεύφημε· ὅθεν σου τὴν κοίμησιν, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Ὁ Οἶκος

Τῆς πανευφήμου ὁ ναός, Παράδεισος ἐδείχθη, ἐν μέσῳ κεκτημένος, φυτὸν ἀθανασίας, τὸ σῶμα ταύτης τὸ σεπτόν. Τούτου οἱ τρυγῶντες καρπούς τοὺς εὐθαλεῖς, συντόμως ἀγιάζονται· ὁρῶντες δὲ θαυμάζουσιν, ὅτι πῶς τὸ νεκρὸν σῶμα, ὥσπερ ζῶν, ἀναβλυστάνει τὰ αἵματα, μυρίζοντα πάντας. Διὸ μετὰ σπουδῆς δεῦτε πάντες σὺν ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ· καὶ καθαρθέντες μολυσμοῦ παντός, περιπτυξώμεθα τοῦτο, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχοι

Ὑπὲρ Θεοῦ κτανθεῖσαν ἄρκτου ταῖς μύλαις,
Εὐφημίαις σε χρὴ στέφειν Εὐφημία.

Τῇ ἐκκαιδεκάτῃ Εὐφημίαν ἔκτανεν ἄρκτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Μελιτηνῆς.

Στίχοι

Μελιτηνή, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Αἷμα προσῆγεν ὥς γλυκὺ Χριστῷ μέλι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

κρι ^ι ^ι νει τον ^ι ε ρε α ^ν τη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
 νυν ε ζην θη η σε ^Δ ^ν ^η Χορός
 ζυ υ λον Σταυ ρου
 Α' ^ν
 εις κρατος και στερε ε ω ω μα
 Ωδὴ ^ν ²
^Δ ^ν ^Γ
 Ει σα κη κο α Κυ ρι ε της οι κο
 νο μι ι ας σου το μυστη ρι ον ^κ ^λ κα τε
 νο η σα τα ερ γα σου και ε δο ζα σα
 σου την θε ο τη τα ^Γ
 Ωδὴ ε' ^φ ^ν
^Ω ^ν
 τρι σμα κα ρι ι στον ζυ υ λον
 εν ω ε τα α θη Χρι στος ^Δ ο Βα σι λευς
 και Κυ ρι ος ^ν ^Δ
 δι ου πε πτω κεν ο ζυ λω

α πα τη σας τω εν σοι δε λε α σθεις
 Θε ω τω προ σπα γε εν τι σαρκι τω πα
 ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαι αις η η
 μων
 Ὡς τ' νο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις
 πα λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ
 πε τα σας το σω τη ρι ον πα θος προ δι
 ε τυ υ που σα φως ο ο θεν τρι η με ρος
 εκ δυς την υ περ κο σμιον Α να στα α
 σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σα ρ κι
 προ σπα γεν τος Χρι στου ου του Θε ου και

τρι η με ρω ε γε ερ σει τον κο ο σμον φω
 τι ι σα αν τος
 Ως ζ' εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν
 νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε πνε
 ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο στυ
 γους ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα τω ω
 σε θυ μος θη ρι ω δης ουου πυρ βρο μι
 ον αλλ αν τη χου ντι δρο σο βο λω πνευ μα
 α τι πυ ρι συ νον τες ε ψα αλ λον ο υ
 περ υ μνη η το ος των Πα τε ρων και η μων
 Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὡδή η' Ἀι νου μεν ευ λο γου μεν και προ
 σκυ νου ου ου με εν τον Κυ ριον
 Ευ λο γει τε Παι αι αι δες της Τρι
 α δος ι σα ρι θμοι δη μι ουρ γον Πα τε ρα
 Θε ον υ μνει ει τε τον συ γ κα τα βαν τα
 Λο ο γον και το πυρ εις δρο σον με τα α
 ποι η σαν τα και υ περ υ ψου τε το
 πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ μα πα
 να γι ον εις τους αι ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτὸς...

ᾠχος λδ Νη

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
 ρι ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα
 μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι μου
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα
 πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ

α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

α α σαι αι γε νει αι

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος και α γι ον το ο

νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις

αυτον

ν

αυτον

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φανους δι α νοι ακα ρ δι ι ας αυ των

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφιμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν^Δ την ον τως Θε ο

το⁺ ο κον σεμεγα λυ υ νο ο μεν^ν

^χ^N
^νΚα θει λε δυ να στας α πο θρο νων

και υ υ ψω σε τα πει νους^Δ πει νων τας ε

νε^χ ε πλη σεν α γα θων^Δ και πλου του ουν τας

ε ζα πε στει λε κε νους^ν

^ν^N
^ΔΤ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφιμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν^Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος

αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η μων

τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω νος

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ 9' ὠδή

 Μυστικός εἰ Θεοτοόοκεε Πα
 ραδεισος ἀγεωργήτως βλα
 στησσα Χριστον υφούτου Σταυ
 ρου ζωήφορον ἐν γη πέφυτου
 ουργηται δένδρον διουνυνύψου με
 νου προσκυνούσιντες αὐτον σεεμεγα
 λυνομεεεεεεν

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β΄

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ...

Τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, τὴν μνήμην συνελθόντες ἀνευφημοῦμεν· αὕτη γὰρ τὸν ὅρον ὀρθοδοξίας, ἐκ τῶν Πατέρων εἴληφε, καὶ τοῦτον διατηροῦσα, τοὺς ὀρθοδόξους λαμπρύνει.

Τοῦ Σταυροῦ Ἦχος β΄

Σταυρός, τοῦ κόσμου πέφυκε σωτηρία· Σταυρός, Ἀγίων πάντων ἡ βακτηρία, Σταυρός, Βασιλέων τὸ στερέωμα· Σταυρός, πιστῶν ὁχύρωμα, Σταυρός, ἀνθρώπων ἡ ῥῶσις, Σταυρός, δαιμόνων ἡ πτῶσις.

Εἰς τοὺς αἶνους.

ᾠχος ἡ Γα

^Γ ^χ ^η ^Ν ^Γ ^Γ ^Π
^η Πα α α α σα α πνο ο η η η αι
 νε σα α α α τω το ον Κυ υ ρι ι ι
 ι ι ο ον αι νει τε ε τον Κυ υ
 υ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου ρα α
 α νω ω ων αι νει ει ει ει τε α αυ το ο
 ον ε εν τοι οι οισ υ ψι ι ι ι ι
 στοι οισ σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε
 ω

^Γ ^η ^Ν ^Γ [♀] ^Π
^η Αι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Α γ γε ε
 λοι οι οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει

τε ε α αυ τον πα α σαι αι αι δυ να α

α μει εις α αυ του σοι πρε πει υ μνο ος

τω ω Θε ε ω Ἦχος Γα

Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

σται αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το

πλη θος της μεγα λω συ νης αυ του

Ἀθλητικὴν πανήγυριν πιστοί, θεοφρόνως
τελουμένην θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς
Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστήριον ὕμνον μελωδήσωμεν·
τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος, τῆς ἐναντίας δυνάμεως,
ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσατο, τὴν θεῖαν
ἐαυτοῦ δύναμιν ἐν ἀσθενείᾳ, τελειώσας τῆς
Καλλιμάρτυρος. Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, σῶσον
τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀ θλη τι κην πα νη η γυ υ ριν πι ι

^κ
 στοι ^χ_q θε ο φρο νως τε λου με νην θε ω με ε
 νοι ^χ_q τω θ αυ μα στω εν βου λαις Θε ω ω ω
 η μων ^χ_q ευ χα ρι στη η ρι ι ι ο ο ν υ
 υ υ μνο ο ο ν με λω ω δη η η σω ω ω με εν
^π_q το γαρ α ο ρα το ο ν κρα α α το ς της ε
 ναν τι ας δυ να με ε ω ως ^χ_q εν γυ ναι κει
 α α φυ υ υ σει κα τη η γω νι σα α α το
^π_q την θει αν ε αυ του δυ να α α μιν ^χ_q εν α σθε
 νει α τε λει ει ω ω ω σας ^χ_q τη η η ς κα λ λι ι
 μα α α αρ τυ υ υ ρο ο ς ^π_q ται ς αυ τη
 η η η ς πρε ε σβει ει ει αι ς ^χ_q σω ω σον τας

ψυχα α α ας η η μων
 Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και
 κι θα α ρα

Ἀθλητικὴν πανήγυριν πιστοί, θεοφρόνως
 τελουμένην θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς
 Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστήριον ὕμνον μελωδήσωμεν·
 τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος, τῆς ἐναντίας δυνάμεως,
 ἐν γυναικεῖα φύσει κατηγωνίσατο, τὴν θεῖαν
 ἑαυτοῦ δύναμιν ἐν ἀσθενείᾳ, τελειώσας τῆς
 Καλλιμάρτυρος. Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, σῶσον
 τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀθλη τι κην πανη η γυ
 υριν πι ιστοι θε ο φρονως τελουμενην θε
 ω με ε νοι τω θαυ μα στω εν βου λαις Θε
 ω ω ω η μων ευ χα ρι στη η ρι ι ι ι

ο ο ν υ υ υ μ ν ο ο ο ν με λ ω ω δ η η η σ ω ω ω
 με εν το γ α ρ α ο ρ α τ ο ο ν κ ρ α α α τ ο ς
 τ η ς ε ν α ν τ ι α ς δ υ ν α με ε ω ω ς εν γ υ
 ν α ι κ ε ι α α φ υ υ υ σ ε ι κ α τ η η γ ω ν ι
 σ α α α τ ο τ η ν θ ρ ει α ν ε α υ τ ο υ δ υ ν α α α
 μ ι ν εν α σ θ ρ ε ν ε ι α τ ε λ ε ι ε ι ω ω ω σ α ς τη
 η η ς κ α λ λ ι ι μ α α α α ρ τ υ υ υ ρ ο ο ς
 τ α ι ς α υ τ η η η η ς π ρ ε ε σ β ε ι ε ι ε ι α ι ς
 σ ω ω σ ο ν τ α ς ψ υ χ α α α α α ς η η
 μ ω ν
 Ἀ ν ε ι τ ε α υ τ ο ν εν τ υ μ π α ν ω και

χο ρω ^παι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και

ορ γα ανω

π
q

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων
ἀθλητικῶν, ἡ πανεύφημος Μάρτυς Χριστοῦ
κερασσάμενη, καὶ τοῦτον ἀενάως τῇ Ἐκκλησίᾳ
προτιθεμένη, ἐν αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας
τροφίμους, σοφίας φωνῇ προτρέπεται λέγουσα·
Ἀρύσασθε πόμα, τῆς ἀναστάσεως μαρτύριον,
παθῶν καθαρτήριον, εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν
φυλακτήριον, τῷ Σωτῆρι κράζοντες· ὁ ποτίσας
ἡμᾶς τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς τοῦ
πνεύματος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν..

π
q

Ἀ

λη

θει ει ας κρα τη ρα εξ οι κει ει ων αι μα

των α θλη τι κων η πα νευ φη μος μαρ τυς

Χρι στον κε ρα σα με ε νη και του τον α

εν να ως τη Εκ κλη σι ι α προ τι θε

με ε ε νη εν αυ τη του της ευ σε βει
 ας τρο φι ι ι μους σο φι ας φω νη προ
 τρεε πεται λε γουουσα α ρυ υ σα σθε
 πο μα της α να στα σε ως μαρ τυ ρι ον πα
 θων κα θαρ τη ριον ευ σε βων δε ψυ χων
 φυ λα χτη ριον τω σω τη ρι κρα ζον τες ο
 πο τι ι σας η μας τον χει μαρ ρουν
 της τρυφης του πνευ ματος σω στον τας ψυ χα
 ας η ημων
 αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 ηχοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α

των ζω ηρ ρυ των πα θη μα των του Σω
 τη η η ρος και της α ι δι ου δο ο ξης
 μορ φω τι κον δι ο αυ τω βο η σω ω μεν
 ο εν δο ξα λο με νος εν τοις α γι οις
 σου Κυ ρι ε ταις της πα νευ φη μου σου α θλο
 φο ο ρου πρε σβει αις σω σον τας ψυ χα ας
 η η μων

Ὁχος λ^π Πά^π ^π Δο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι
 και αι αι Υι ι ω και Α γι ι ω Πνε
 ευ μα α α τι
^π ^π Εκ δε ζι ων του ου ου Σω ω τη η
 η η ρος πα ρε στη η η Πα αρ θε ε ε ε
 νος^χ και α θλη φο ο ο ο ρο ος και Μα α
 α α αρ τυς ^π πε ρι βε βλη με ε ε ε νη
 ταις α ρε ταις το ο ο α η η η η η τ
 τη η η η τον^Δ και πε ποι κι λ με ε νη
 ε ε λαι αι ω ω ω τη η ης α α γνει ει ει ει
 ας και το αι μα τι ι ι ι της α θλη η η

η η σε ε ε ε ως και βο ω ω σα α
 α προ ο ος α α αυ τον εν α γα λι
 α α α α α α α α α α γα λ λι α
 α α α α σει την λαμπα α δα α κα τε
 ε ε ε χου ου ου σα εις ο σμη ην μυ
 υ ρου ου ου σου ε δρα α μον Χρι στε ε ε
 ε ε ο ο ο Θε ος ο τι τε τρω ω ω
 μαι της σης α γα α α απης ε γω μη η
 χω ω ω ρι ι ση η ης με Νυμ φι ι ε
 ε ε που ρα α α α νι ι ε που ρα
 α α νι ι ε Αυ τη ης ταις ι ι κε

ε σι ι ι ι αις κα τα απε εμ ψο ον η η
 μι ι ι ι ι η ι ι ι ιν παν το
 δυ υ να α α με ε Σω ω ω τηρ τα
 α α ε λε ε ε η η η η σου
 και αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι αι ω ω ω ω νας των αι αι ω ω νων
 α α α μην

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς
 ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ
 ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν
 ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν
 αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς καταγγέλλει ἀνύψωσιν·
 δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν
 καταπτώσεως, εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται· διὸ
 εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν
 αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς
 οὐρανίου χαρᾶς ἀξιώσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Π
 Γη με ερον το φυ τον της ζω ω ης
 εκ των της γης α δυ των α νι στα α με ε
 ε ε νον του εν αυ τω πα γε ε ε ε εν
 το ος Χρι ιστου πιστου ου ται τη η ην
 α να α στα α α σιν και α νυ ψουμε
 ε νον χερ σιν ι ε ε ραις την αυ του προς
 ου ρα ανους κα τα γ γελ λει α νυ υ υ
 υ υ ψω ω ω σιν δι ης το η με τε
 ρον φυ ρα μα εκ της εις γη η ην κα τα
 πτω ω ω σε ε ε ε ως εις ου ρα νου
 ους πο ο ο λι τε ευ ε ε ε ε ται δι ι

ο ο ευ χα ρι ι στως βο η η σωω ωω
 μεν Κυ υ ρι ι ε ο υ ψω θει ει ει
 ει εις ε εν α α αυτω και δι αυ του
 συ να νυ ψω ω ωωσας η ημας τηςου
 ρα νι ι ι ου χα α ρα α α α α
 α α α α ας α ζι ι ω ω σον
 του ους υ μνου ου ουν τα α α ας σε

Δοξολογία Ἦχος πλ. β'

Ἐπιλογές παρὰ διαφόρων Διδασκάλων

ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη

Ἦχος λ π Πά

Δοξα σοι τω δειζαν τι το φως δοξα εν
 υ ψι ιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη η
 νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
 προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα
 ρι στου ου με εν σοι δι α την με γα α λην
 σου δο ζαν
 Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε
 Θε ε Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε

μο νο γε νες ^Δ Ι η σου Χρι στε ε και Α

γι ον Πνευ μα ^π

^π ^Π **Κ**υ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ^Δ ο αι ρων την

α μαρ τι ι αν του κο σμου ^π ε λε η σον

η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου ^π

^π Προ σ δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα

θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

^π **Ο** τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νο ς Κυ ρι ο ς ^Δ ^σ Ι η σου ς Χρι στο ς ει ς δο

ξαν Θε ου Πα τρο ς α μην ^π

^π ^Π **Κ**α θ' ε κα στη ν η με ραν ευ λο γη σω

σε ^Δ ^σ και αι νε σω το ο νο μα σου ει ς τον αι

ω να ^Δ ^σ και ει ς τον αι ω να του αι ω νο ς

^π ^Δ ^σ **Κ**α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη του ς φυ λα χ θ η

ναι η μας ^π

^π ^Π **Ε**υ λο γη το ς ει Κυ ρι ε ο Θε ο ς

των Πα τε ρων η μων ^Δ ^σ και αι νε τον και

δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου ει ς του ς αι

 ω ν α σ α μ η ν

 Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ'

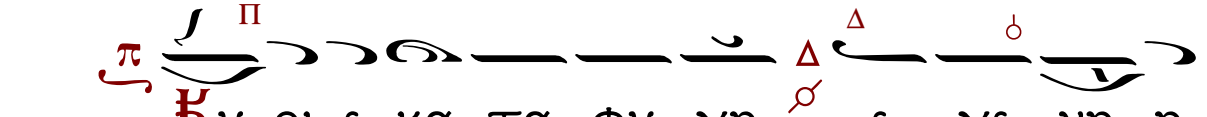
 κα θα περ η λ πι ι σα α μεν ε πι σε

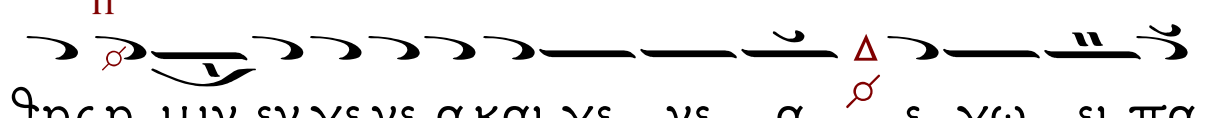
 Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζο

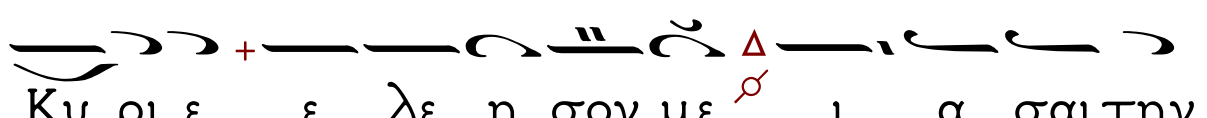
 ον με τα δι και ω μα τα σου

 Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η

 θ η σ η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα

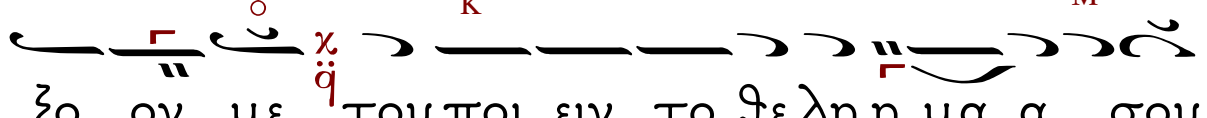
 Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την

 ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι

 Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

 ζο ον με του ποι ει ν το θ ε λ η η μα α σου

Δ^Π ο τι συ ει ο Θεος μου π

π^Π Ο τι πα ρ σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τισου ο ψο με θα φως π

π^Π Πα ρ τεινοντο ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ε Α γι ος ο Θε ο ος Α γι

ος ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε

π^Π τρίς π
η σον η μας

π^Π Δ ο ξ α Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

π^Π Πνευμα τι π

π^Π και νυ υ υν και α ει και εις τους

π^Π αι ω νας των αι ω νων α μην π

π ^Π
 Ἀ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

Ἀσμαπκόν.

π ^λ ^Π
 Ἀ α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο
 ος Ἀ α γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο
 ος Ἀ γι ο ος Ἀ θα α α α να
 α α α α τος Ε ε λε ε ε η η η σο
 ον η η η μα α α ας

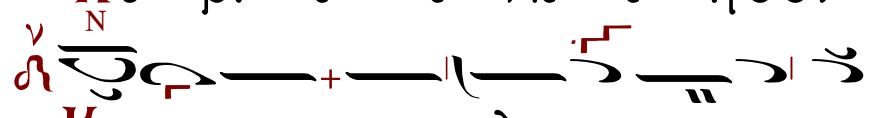
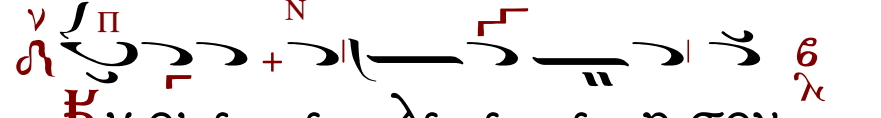
ᾠχος 4 Πα

^π_χ ^π_q ^Δ_q
 ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου και
 + ^Δ_q ^π_q
 ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
 ^Δ_q ^Γ_q
 νι κας τοις βα σι λε ευ ι κα τα βαρ βα α
 ^π_q
 ρων δω ρου με νος και το σον φυ λα ατ
 ^Δ_q ^Γ_q
 των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 ^Γ_q ^π_q
 μα α α α

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος λ᾽ αὐτῆς

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^Μ
^ν ^Δ ^Μ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν

5. ^ν ^Ν ^Π
^ν ^Ν ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^ν ^Ν
^ν ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

7. ^ν ^Γ
^ν ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

8. ^ν ^{Δ-Θ}
^ν ^{Δ-Θ}
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

9. ^ν ^Δ ^Γ
^ν ^Δ ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

10. ^ν ^Ν ^Π ^Δ
^ν ^Ν ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

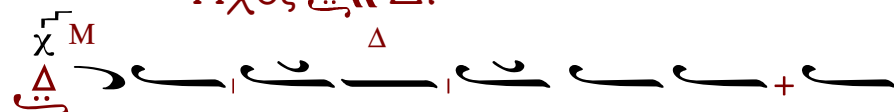
11. ^ν ^Ν ^Δ ^Ν
^ν ^Ν ^Δ ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^ν ^Ν
^ν ^Ν
 Γοι Κυ ρι ε ^ν

Ἀντίφωνα τοῦ Σταυροῦ

Ἀντίφωνον Α΄

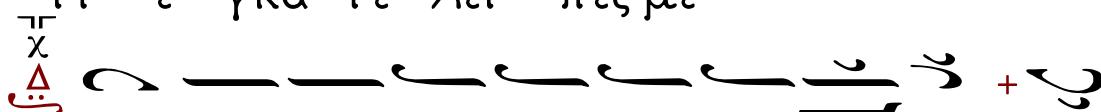
Ἦχος Δι

Στίχος α΄

Ο Θεός μου προσχέσμοι

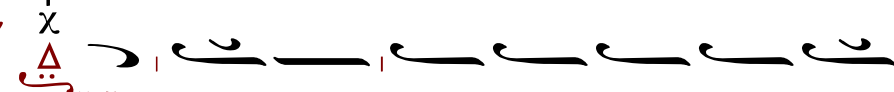
να τί ε γκα τε λει πές με

Ταίς πρεσβείαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Στίχος β΄

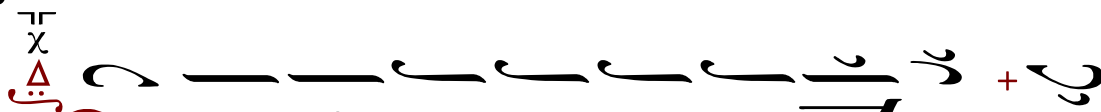
Μακραν απο της σωτηρι

ας μου οι λογοι των παραπετωμάτων

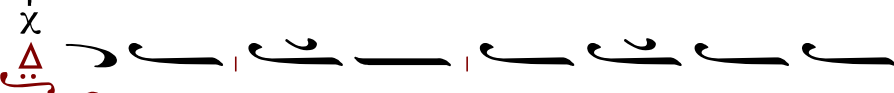
μου

Ταίς πρεσβείαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. γ΄

Ο Θεός μου κεκραξομαι

η με ρας και ουκ ει σα κου ση

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπχ. δ' Κυ δε εν Α γι ω κα τοι

κεις ο ε παι νος του Ισ ρα ηλ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

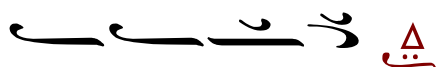
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου

Σω τερ σω σον η μα α ας

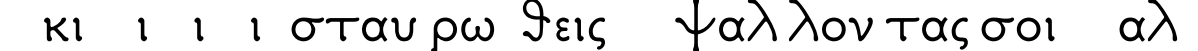
Ἀντίφωνον Β'

^π_χ
^Δ ^Δ
Α μη-ην

Σπ^π_χ. α' ^π_χ
^Δ **Ι** να τι ο Θε ος μου α πω

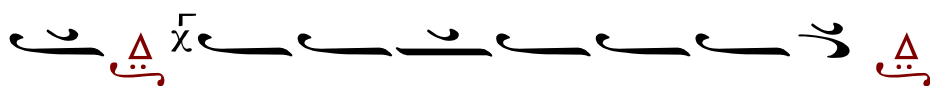
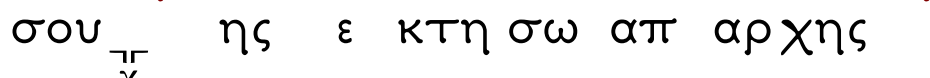
 ^Δ
 σω εις τέλος

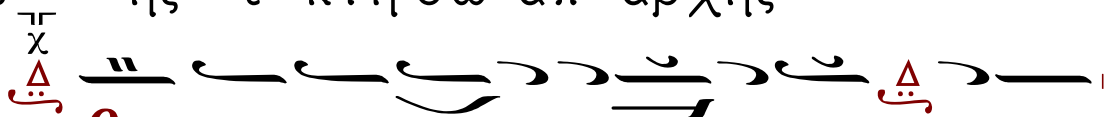
^π_χ
^Δ ^Δ
Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ

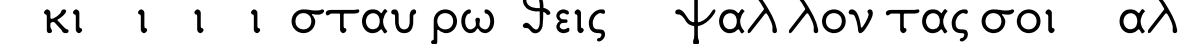
 ^Δ +
 κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλοντας σοι αλ

 ^Δ
 ληλου ι α

Σπ^π_χ. β' ^π_χ
^Δ **Μ**νησθη τι της συ να γω γης

 ^Δ ^Δ
 σου ης ε κτη σω απ αρχης

^π_χ
^Δ ^Δ
Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ

 ^Δ +
 κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλοντας σοι αλ

ληλου ι α
 Σπ'χ. γ' ^χ **Ο** ρος Σι ων του το ο κα
 τε σκηνωσας εν αυ τω
^χ **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ
 κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλοντας σοι αλ
 ληλου ι α
 Σπ'χ. δ' ^χ **Ο** δε Θε ος Βα σι λευς η μων
^χ προ αι ω νων ηρ γα σα το
^χ **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σαρ
 κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλοντας σοι αλ
 ληλου ι α

Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι
 ω Πνευματι
 και νυν και αει και εις τους αι αι
 ωνας των αι αι ωνων Αμην
 Ομογενης Υιος και Λογος
 του Θεου αθανάτος υπαααρχων
 και καταδεξάμενος διατην η
 μετερανσωτηρι ιαν σαρκω θη
 ναι εκ της Αγιας Θεοτοκου και α
 ει παρθενου Μαρίας ατρεεπτως
 εν ανθρωπησας σταυρωθεις τε Χρι

στε ο Θεος θανατα τον πα
 τησας ει εις ων της Α γι ας Τρι αδος
 συνδοξαζομενος τω Πατρι και τω
 Α γι ω Πνευματι σωσον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος $\frac{4}{q}$ Πα

$\overset{\chi}{\pi} \overset{\Pi}{q}$ **Ο** Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν $\overset{\chi}{\Delta} \overset{\Delta}{\alpha}$ ορ
 γι ζε σθω σαν λα οι $\overset{\Delta}{\alpha}$
 $\overset{\Pi}{\pi} \overset{q}{q}$ **Ε**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου $\overset{\Delta}{\alpha}$ και
 + ευ λο γη σον $\overset{\Delta}{\alpha}$ την κλη ρο νο μι αν σου $\overset{\pi}{q}$
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι $\overset{\Delta}{\alpha}$ κα τα βαρ βα α
 ρων δω ρου με νος $\overset{\pi}{q}$ και το σον φυ λα ατ
 των $\overset{\Delta}{\alpha}$ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 μα $\overset{\pi}{q}$

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστι. (τό ὡς ἄνω)

Στίχ. **Ε**ξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.

^π₉ ^Δ₉
 ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου και
 + ^Δ₉ ^π₉
 ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
 ^Δ₉
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α
 ^π₉
 ρων δω ρου με νος και το σον φυ λα ατ
 ^Δ₉
 των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 ^π₉
 μα α α α

Εἰσοδικόν

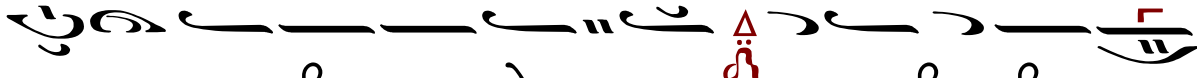
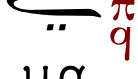
Ἰηχος — Δι

The first system of musical notation features a treble clef with a sharp signifying F# (the key signature). The melody begins with a half note D4, followed by quarter notes E4, F#4, G4, A4, B4, C5, and D5. It concludes with a half note D4.

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

ᾠχος 4 Πα

^π_χ
^π₉ ^Δ₉
 ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ₉ και
 + ^Δ₉ ^π₉
 ευ λο γη σον ^Δ₉ την κλη ρο νο μι αν σου
 ^Δ₉ ^Γ₉
 νι κας τοις βα σι λε ευ ι ^Δ₉ κα τα βαρ βα α
 ^π₉
 ρων δω ρου με νος ^π₉ και το σον φυ λα ατ
 ^Δ₉ ^Γ₉
 των ^Δ₉ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 ^π₉
 μα

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Ἑχως δ'

Ἑχως Δι

^Γ
^Δ
^Η α μνας σου Ι η σου κρα ζει με
 γα λη τη φωνη σε νυμ φι ε μου πο θω
 και σε ζη του σα α θλω και συ σταυ ρουμαι
 και συν θα πτομαι τω βα πτι σμω ω σου
 και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ σω συν
 σοι και θνη σκω υ περ σου ι να και ζη σω εν
 σοι αλλως θυ σι αν α μω μον προσ δε ε
 χου την με τα πο θου τυ θει σαν σοι αυ
 της πρε σβει αις ως ε λε η μων σω σον
 τας ψυ χας η μω ω ν

Ἐπερον τῆς Ἀγίας. Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Τῷ θείῳ ἔρωτι, Λαμπρῶς ἀθλήσασα, εἰς
οσμὴν ἔδραμες, Χριστοῦ πανεύφημε, οἷα νεᾶνις
παγκαλῆς, καὶ Μάρτυς πεποικιλμένη, ὅθεν
εἰσελήλυθας, εἰς παστάδα οὐράνιον, κόσμῳ
διανέμουςα, ἱαμάτων χαρίσματα, καὶ σῶζουσα
τοὺς σοὶ ἐκβοῶντας, χαίροις θεόφρον Εὐφημία.

Ἦχος Γα

Τῷ θείῳ ἔρωτι, Λαμπρῶς ἀθλήσασα, εἰς
οσμὴν ἔδραμες, Χριστοῦ πανεύφημε, οἷα νεᾶνις
παγκαλῆς, καὶ Μάρτυς πεποικιλμένη, ὅθεν
εἰσελήλυθας, εἰς παστάδα οὐράνιον, κόσμῳ
διανέμουςα, ἱαμάτων χαρίσματα, καὶ σῶζουσα
τοὺς σοὶ ἐκβοῶντας, χαίροις θεόφρον Εὐφημία.

σα τους σοι οι εκ βο ων τας χαι αι αι ροις θε
ο φρον Ε ευ φη μι α η

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος Δι̇

^{πχ}
 Οὐ ψω θει εις ε εν τω Σταυρω εκουσι
 ως τη ε πω νυ υμωω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βασι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
 ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ

Προκείμενον. Ὡχος δ'

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς-λέγει γάρ, «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν «ἡμέρα σωτηρίας»- μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ

ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ
ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι,
ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ
πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ
πάντα κατέχοντες.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ΄

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας
μου.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλούϊα.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

π̣^χ π̣^Π
 Α̣ Κυ ρι ε ε λε η σον π̣

π̣^π π̣^π + π̣^π π̣^π
 Α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π̣

π̣^π π̣^π + π̣^π π̣^π
 Α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π̣

π̣^π π̣^π π̣^π
 Α̣ οι Κυ ρι ε π̣

π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π
 Α̣ μη η η η η ν π̣

π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π
 Α̣ και τω πνευματι ι ι ι ι σγ π̣

π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π
 Α̣ οι οι οι οι οι Κυ ρι ε π̣ Ἐτερον.

π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π
 Α̣ οι Κυ ρι ε π̣ ε ε ε ε ε π̣

π̣^π π̣^π π̣^π π̣^π
 Α̣ α α μην π̣

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δοῦς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

ᾠχος λῳ Πα Ἑναρμόνιος

ᾠ π Π
ᾠ π Εἰ εἰς Α γι ος ᾠ π Εἰ εἰς Κυ υ

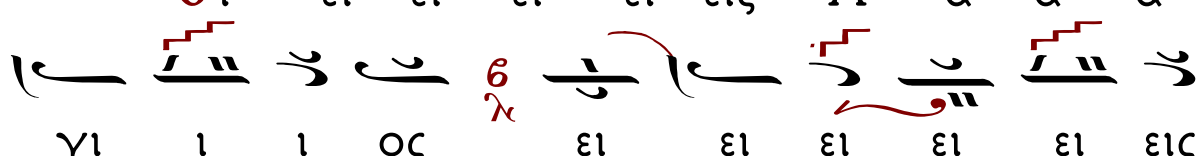
ρι ι ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε

ου Πα τρος α μην ᾠ π

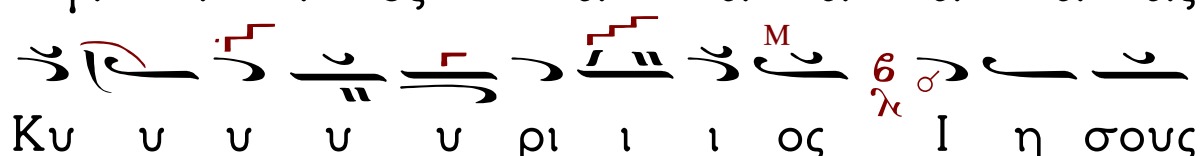
ᾠχος 7^{τος}

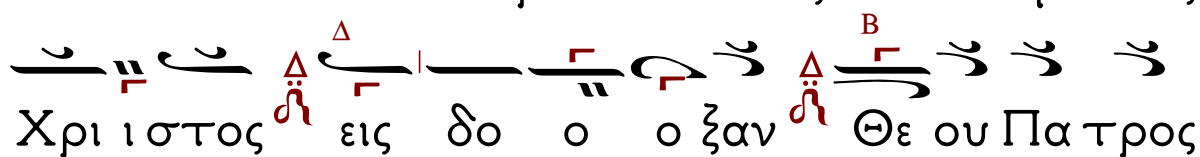
 ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ Α Α Α Α

 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑ ΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Π
π̣χ̣
π̣χ̣
Χρι στε ε το φως το α λη θι νον το

φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο

ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με

νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο

σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η

μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω

που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ

υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ^π ε εν το ο ο λω ω ων σου ⁹
^K πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^Π και πα αν τωων ^χ
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

^M

 ω ω ω ω ω α ι ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

^M ^Z

 ω ν ι ι ι ι ι α ι ω ω ω ω ω ω

^M

 ω ν ι ι ι ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^Δ ^M

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

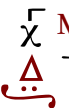
α ι α ι ο ο ο ο ο ο ος Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ

ο υ ι ι ι α α α α α α α α α

α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

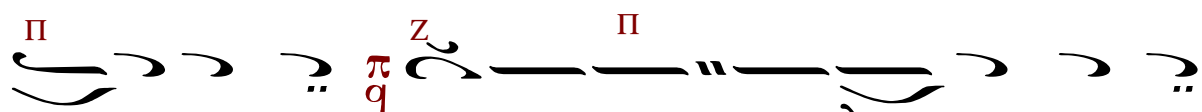
 ^χ ^Μ
Α α μην **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

ως του αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

16-09- ΟΡΘΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ ἈΓΙΑΣ ΕΥΦΗΜΙΑΣ

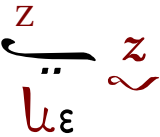
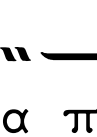
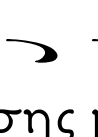
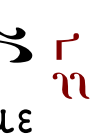
 πα ακου σον των πα ρα α κα λου ουν των σε

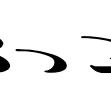
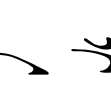
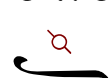
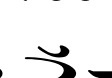

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

 υε Μ η η κα τα α πι στε ευ σης με αν

 θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

 ε σ ποι να α α α λ λα δε ζ αι δε ε η σι ι ι ν

 του ι κε ε του σου θ λι ψ ις γ αρ ε ε

 ε χει με φ ε ε ε ε ε ε ρ ει ν ου

 δυ να μαι των δ αι μο νων τα το ξε ευ μα

 τα σ κε π η ν ου κε εκ τη μ αι αι αι ου ου δε

 που ου προ σ φυ υ υ γω ο α α θ λι ος

 παν το θ εν πο λε μου ου με νος και πα ρ α

—
 μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

 σποι να του κο ο ο σμου ελ πικ και προ στα

 σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

 την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ῥχος Βαρύς Ζω

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.